

Ένα εργαστήριο για την ενίσχυση της συμμετοχής και της προσφοράς των νέων στην εκκλησιαστική ζωή

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

Στο εργαστήριο της Κληρικολαϊκής Συνέλευσης του 2026, «Από το στασίδι στην ενεργό συμμετοχή: Προσφέροντας στη νεολαία την ευκαιρία του ανήκειν», εισηγητές και κοινό ανέπτυξαν μια διαδραστική συζήτηση γύρω από την ουσιαστικότερη συμμετοχή των παιδιών και των νέων ατόμων στη ζωή της Εκκλησίας.

Στο πάνελ συμμετείχαν η Εύα Κωνσταντάκου (Eva Konstantakos), διευθύντρια του

Τμήματος Διακονίας Ναιδιών και Νέων Ατόμων (Y2AM) της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής, ο π. Χρύσανθος Kerkeres, προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου στο Σικάγο, ο π. Νικόλαος Κώτσης (Fr. Nicolaos Kotsis), προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου στο Αν Άρμπορ του Μίσιγκαν και ο π. Μιχαήλ Πρέβας (Fr. Michael Prevas), προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου στο Νόρθριτζ της Καλιφόρνιας.

Οι εισηγητές άνοιξαν τη συζήτηση παρουσιάζοντας πρακτικούς τρόπους με τους οποίους οι ενορίες μπορούν να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των παιδιών και των νέων ατόμων στη ζωή της Εκκλησίας. Όπως επισημάνθηκε, ακόμη και οι ενορίες με περιορισμένο αριθμό εθελοντών μπορούν να δημιουργήσουν απλές αλλά ουσιαστικές ευκαιρίες στη νεολαία. Για τον λόγο αυτό και παρουσιάστηκαν προτάσεις που θα μπορούσαν να δώσουν στους νέους περισσότερες δυνατότητες να συμμετάσχουν στη λατρευτική ζωή. Γι' αυτό και η ενεργός συμμετοχή τους χρειάζεται να αποτελεί μέλημα ολόκληρης της ενορίας και όχι αποκλειστικά ευθύνη ενός προσώπου ή μιας συγκεκριμένης διακονίας.

Πρώτος έλαβε τον λόγο ο π. **Χρύσανθος Κερκέρης**, ο οποίος υπογράμμισε τη σημασία της πρωταρχικής επαφής των παιδιών και των νέων με την κάθε ενορία. Όπως ανέφερε, κάθε πλευρά της ενοριακής ζωής μπορεί να αποτελέσει μια ευκαιρία συμμετοχής, είτε πρόκειται για το αναλόγιο, το ιερό βήμα, είτε για την προετοιμασία και την οργάνωση των ενοριακών δραστηριοτήτων. Μεταφέροντας μια προσωπική εμπειρία από την ενορία του, έκανε λόγο για έναν νεαρό που, παρότι εκκλησιαζόταν, απέφευγε επί δύο χρόνια να συμμετέχει στις συνάξεις της ενορίας μετά τη Θεία Λειτουργία, επειδή φοβόταν ότι εκεί δεν γνώριζε κανέναν. «Αρκεί να δημιουργηθεί ανάμεσα στους ανθρώπους ένας ουσιαστικός δεσμός που θα τους ενθαρρύνει» σημείωσε, τονίζοντας ότι κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός και ότι όλες οι πλευρές της ενοριακής ζωής πρέπει να είναι ανοιχτές και προσβάσιμες σε όλους.

Στη συνέχεια, η **Εύα Κωνσταντάκου** απηύθυνε στον π. Μιχαήλ Πρέβα το ερώτημα πώς μπορεί μια ενορία να βοηθήσει τα παιδιά και τους νέους να συμμετέχουν ενεργά, και να έχουν την αίσθηση ότι αποτελούν αναπόσπαστο μέλος της κοινότητας. Ο π. Μιχαήλ υπογράμμισε ότι καθοριστικό ρόλο διαδραματίζει εδώ η αξιοποίηση των δεξιοτήτων των νέων ατόμων. «Όταν τους δίνεται η δυνατότητα να εκφράσουν τα ιδιαίτερα χαρίσματά τους, τότε μπορούν να αισθανθούν ότι συμμετέχουν πραγματικά. Όταν νιώσουν πως προσφορά τους εκτιμάται» ανέφερε χαρακτηριστικά. Για να επισημάνει, παράλληλα, ότι οι νέοι σκέφτονται συχνά διαφορετικά από τις μεγαλύτερες γενιές και ότι αυτό είναι ανάγκη να αξιοποιηθεί δημιουργικά και δίχως φόβο από την ενορία. «Πολλές φορές αποτελούν ένα πολύ

καλό παράδειγμα και για εμάς, τους μεγαλύτερους. Αν οι νέοι δεν μπορούν να ανήκουν στο παρόν της Εκκλησίας, δεν θα αποτελέσουν ούτε και το μέλλον της» τόνισε.

Από την πλευρά του, **ο π. Νικόλαος Κώτσης** μίλησε για τους τρόπους με τους οποίους τα παιδιά και οι νέοι μπορούν όχι μόνο να αισθανθούν ευπρόσδεκτοι, αλλά και να αποκτήσουν έναν ενεργό ρόλο στην ενορία. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στον θεσμό της καθοδήγησης. Όπως εξήγησε, στην ενορία του, στο Αν Άρμπορ, φοιτητές που συμμετέχουν στην Ορθόδοξη Χριστιανική Αδελφότητα Φοιτητών (Orthodox Christian Fellowship - OCF) αναλαμβάνουν διάφορες διακονίες της ενορίας, έχοντας δίπλα τους κάθε φορά έναν έμπειρο βοηθό που θα τους καθοδηγήσει και θα τους βοηθήσει να αναλάβουν σταδιακά περισσότερες ευθύνες και διοικητικούς ρόλους.

Μετά τις εισηγήσεις και τη συζήτηση που ακολούθησε, οι συμμετέχοντες επεξεργάστηκαν διάφορες πρακτικές προτάσεις για το πώς οι ενορίες θα μπορούσαν να εντάξουν τα παιδιά και τους νέους στην κοινότητά τους με τρόπο ουσιαστικό, να τους προσφέρουν ευκαιρίες ενεργού συμμετοχής και να τους δημιουργήσουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για να αναλάβουν σταδιακά θέσεις ευθύνης μέσα στην εκκλησιαστική ζωή.

Πηγή: orthodoxobserver.org